

Sygn. akt III C 1158/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie Wydział III Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cegłowski

Protokolant: Stażysta Angelika Więckowska

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2019 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Miejskiego Rzecznika Konsumentów w S. działającego na rzecz B. C.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o ustalenie

oddala powództwo.

Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cegłowski

Sygn. akt III C 1158/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 marca 2018 roku Miejski Rzecznik Konsumentów w S. działający na rzecz B. C. wniósł o ustalenie, że:

- 1) kontrakty o nazwach: „Umowa Kompleksowa Dostarczania Paliwa Gazowego nr (...)_UK” i „Umowa Sprzedaży (...) Elektrycznej nr (...)_US” zawarte pomiędzy B. C. a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. są nieważne ze względu na skuteczne uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu,
- 2) oraz że żądane przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. roszczenia wyrażone w notach obciążeniowych nr (...) i nr (...) nie istnieją.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wskazał, że 31 maja 2017 roku B. C., jako konsumentka, zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. dwie umowy kompleksowego dostarczania - jedną energii elektrycznej, a drugą paliwa gazowego. Do zawarcia umów doszło w mieszkaniu B. C., a przedstawiciel pozwanej podkreślał, że jest pracownikiem dotychczasowego dostawcy energii elektrycznej, tj. (...) Spółki Akcyjnej w P. oraz (...) Spółki Akcyjnej w W., dotychczasowego dostawcy gazu, a jego wizyta związana jest z koniecznością zmiany umów, która to zmiana ma jedynie charakter formalny i zmierza do obniżenia wysokości rachunków za energię elektryczną i gaz. Nie informował natomiast, że jest przedstawicielem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., a zawarcie przedmiotowych umów zmierza do zmiany sprzedawcy energii elektrycznej i gazu. Jedyne dokumenty jakie przedstawiono konsumentowi były same umowy, bez stanowiących ich integralną część cenników i regulaminów. B. C., będąca osobą starszą i schorowaną, zaufała przedstawicielowi pozwanej i bez zapoznania się z treścią przedstawionych jej dokumentów, podpisała je. Powyższe nieprawidłowości w sposobie zawierania umów zostały wskazane w decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konsumentów i Konkurencji z dnia 30 grudnia 2016 roku nr (...), a Prezes Urzędu

Regulacji Energetyki wszczął postępowanie administracyjne w sprawie cofnięcia pozwanej koncesji na obrót energią elektryczną. O tym, że podpisując przedmiotową umowę zmieniła sprzedawcę energii elektrycznej i dostawcę gazu, B. C. dowiedziała się kiedy otrzymała pierwszy rachunek. Pismem z dnia 28 lipca 2017 roku skierowała do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. Pozwana nie uznała tego oświadczenia za skuteczne, podkreślając, że konsumentka podpisała liczne dokumenty i obciążyła ją obowiązkiem zapłaty odpowiednio kwoty 918 złotych tytułem opłaty jednorazowej zgodnie z umową sprzedaży energii elektrycznej (nota obciążeniowa nr (...)) oraz kwoty 935 złotych tytułem opłaty jednorazowej za wypowiedzenie umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego przed upływem 60 miesięcy od jej zawarcia (nota obciążeniowa nr (...)). Pismami z dnia 22 sierpnia 2017 roku B. C. złożyła oświadczenie o wypowiedzeniu umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US oraz umowy dostawy paliwa gazowego nr (...)_UK.

W ocenie strony powodowej, okoliczności w jakich doszło do zawarcia przedmiotowych umów oraz ich warunki, uzasadniają złożenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. Wprawdzie konsumentka nie zapoznała się z treścią dokumentów obejmujących warunki umów, jednakże działała ona w zaufaniu do przedstawiciela drugiej strony umowy, a treść przedłożonych do podpisu umów różniła się od przedstawionych jej warunków co do nazwy sprzedawcy energii elektrycznej i dostawcy gazu. Błąd dotyczył zatem treści czynności prawnej i był również istotny w rozumieniu przepisu art. 84 § 2 k.c. Nadto umowy te przewidywały obciążenie konsumenta nie tylko opłatą z tytułu sprzedaży energii elektrycznej i dostawy paliwa gazowego ale również i opłatami dodatkowymi z tytułu „usługi dodatkowej” oraz „usługi pomiarowej (...)”, o czym konsument nie był informowany. Opłaty z tego tytułu za cały okres umowy wynosiły 1 853,40 złotych. W tej sytuacji uzasadnione jest przyjęcie, że gdyby konsumentka nie działała pod wpływem błędu i oceniała sprawę rozsądnie nie złożyłaby oświadczenia o zawarciu przedmiotowych umów. B. C. ma interes prawny w wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie, ponieważ zachodzi potrzeba usunięcia niepewności prawnej co obowiązkowi zapłaty na rzecz pozwanej opłat wyrównawczych.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, podnosząc zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po stronie Miejskiego Rzecznika Konsumentów w S. oraz braku podstaw do uchylenia się przez B. C. od skutków prawnych oświadczenia woli w przedmiocie zawarcia umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK i umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US pod wpływem błędu. Wytoczenie powództwa przez Miejskiego Rzecznika Praw Konsumentów w S. wykracza poza uprawnienia przyznane temu podmiotowi w przepisach ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 roku o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. nr 171, poz. 1206). Przepis art. 12 tej ustawy przyznaje powiatowemu (miejskiemu) rzecznikowi konsumentów, w razie dokonania nieuczciwej praktyki rynkowej, uprawnienie do wystąpienia z roszczeniami o zaniechanie nieuczciwej praktyki (pkt 1), złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie (pkt 3) oraz do żądania zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej, ochroną dziedzictwa narodowego lub ochroną konsumentów (pkt 5). Uprawnienie natomiast do żądania naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych, w szczególności żądanie unieważnienia umowy z obowiązkiem zwrotu wzajemnych świadczeń oraz zwrotu przez przedsiębiorcę kosztów związanych z nabyciem produktu (art. 12 pkt 4) przysługuje tylko i wyłącznie konsumentowi. Podstawy do działania Miejskiego Rzecznika Konsumentów w S. w niniejszej sprawie nie może również stanowić przepis art. 63³ k.p.c. Przepisy ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 roku o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym stanowią bowiem *lex specialis* w stosunku do przepisów Kodeksu postępowania cywilnego. Nadto L. K. nie wykazała przy złożeniu pozwu w niniejszej sprawie, że pełni funkcję Miejskiego Rzecznika Konsumentów w S., a nadto nie wykazała, że konsument, na rzecz którego wytoczyła powództwo wyraził zgodę na wytoczenie powództwa.

Podniesione w pozwie zarzuty co do wprowadzenia konsumenta w błąd przy zawarciu umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK i umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US nie zasługują na uwzględnienie. W przypadku zawierania umowy podczas osobistej wizyty przedstawiciela (...) Spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w W., przedstawiciel ten w wyczerpujący sposób informuje konsumenta z warunkami umowy oraz umożliwia mu zapoznanie się z dokumentami kształtującymi jej treść, a nadto dostarcza konsumentowi i pozostawia mu umowę, cennik, ogólne warunki, pouczenie i wzór formularza odstąpienia od umowy. Dane dotyczące podmiotu, z którym zawierana jest umowa, wynikają wprost z treści umowy. Nadto konsument, o ile potrzebuje więcej czasu na zapoznanie się z warunkami umowy, istnieje możliwość umówienia się na podpisanie umowy w innym terminie lub skontaktowania się Biurem (...) i poinformowania, że nie wyraża zgody na zawarcie umowy na proponowanych warunkach. Konsument potwierdza własnoręcznym podpisem otrzymanie dokumentów związanych z zawarciem umowy. Taki tok postępowania został zachowany również i w przypadku zawarcia umowy z konsumentką B. C.. W tej sytuacji, skoro konsumentka miała możliwość ustalenia bez żadnych dodatkowych czynności zarówno drugiej strony umowy jak i jej warunków, w tym okresu, na jaki umowa została zawarta, to nie zapoznanie się z warunkami umowy (nie przeczytanie przedstawionych jej dokumentów), nie może stanowić podstawy do ustalenia, że została ona wprowadzona w błąd. Nie zaistniały zatem przesłanki do skutecznego złożenia oświadczenia woli o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli w przedmiocie zawarcia umów z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

W piśmie z dnia 18 lipca 2018 roku Miejski Rzecznik Konsumentów w S. podtrzymał żądanie pozwu podnosząc, że zarzut braku legitymacji procesowej czynnej po jej stronie nie zasługuje na uwzględnienie, a z uwagi na fakt, że konsumentka działała w zaufaniu do twierdzeń przedstawiciela strony pozwanej co do treści umowy, fakt, że nie zapoznała się z jej treścią, nie wyklucza powołania się na błąd co do treści czynności prawnej. Dochodzone pozwem roszczenie nie znajduje ani podstawy faktycznej ani prawnej w przepisach przywołanej w odpowiedzi na pozew ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 roku o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym. Podstawę faktyczną żądania pozwu stanowi fakt złożenia przez konsumentkę B. C. oświadczenia woli o zawarciu umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK” i umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US pod wpływem błędu, a jego treścią jest ustalenie, na podstawie przepisu art. 189 k.p.c., że umowy te są nieważne ze względu na skuteczne uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. Legitymacja procesowa czynna miejskiego rzecznika praw konsumentów w tego rodzaju sprawach, wynikająca z przepisu art. 63¹ k.p.c., nie jest kwestionowana. W świetle natomiast zeznań przesłuchanej w charakterze świadka B. C. fakt nie zapoznania się z treścią umowy nie pozbawia jej – z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu pozwu – z prawa do skutecznego uchylenia się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie ustalił następujący stan faktyczny:

B. C. była związana umową sprzedaży energii elektrycznej do gospodarstwa domowego przy ulicy (...) w S. z (...) Spółką Akcyjną w P. oraz umową dostawy paliwa gazowego do tego lokalu z (...) Spółką Akcyjną w W..

Niesporne, a nadto dowód:

- zeznania B. C. k. 147.

W dniu 31 maja 2017 roku w mieszkaniu B. C. w S. przy ulicy (...) pojawił się przedstawiciel (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. A. F..

A. F. okazał B. C. kserokopię identyfikatora i poinformował ją, że celem wizyty jest „obniżenie rachunków za prąd i gaz”.

Dowód:

- zeznania świadka A. F. k. 188,

- zeznania B. C. k. 147.

Po analizie przedstawionych przez B. C. rachunków za prąd i gaz, A. F. poinformował ją, że rachunki te „mogą być niższe” i zaproponował zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz umowy kompleksowej dostawy gazu z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na warunkach wskazanych w okazanych jej umowach. B. C. podpisała przedłożone jej formularze umowy sprzedaży energii elektrycznej numer (...)_US i umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK oraz dokumenty zatytułowane „oświadczenie odbiorcy”, „potwierdzenie odbiorcy” i „pełnomocnictwo” odnoszące się do każdej z zawartych umów bez zapoznania się z ich treścią, ponieważ tych dokumentów „było dużo”.

Dowód:

- zeznania B. C. k. 147.

Umowa sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US została zawarta na czas określony 60 miesięcy.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 pkt 3 (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zobowiązała się do sprzedaży odbiorcy – B. C. energii elektrycznej, a odbiorca zobowiązał się do jej kupna i odbioru dla punktu odbioru energii elektrycznej na warunkach określonych w umowie, ogólnych warunkach umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz cenniku promocyjnym.

Odbiorca uprawniony był do wypowiedzenia umowy, bez podania przyczyny, poprzez złożenie pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu. Umowa ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym oświadczenie o wypowiedzeniu wpłynęło do sprzedawcy. Odbiorca może wskazać późniejszy termin rozwiązania umowy.

Zgodnie z postanowieniem par. 4 pkt 2 umowy w przypadku wypowiedzenia przez odbiorcę umowy zawartej na czas określony przed upływem okresu 60 miesięcy, odbiorca zapłaci sprzedawcy opłatę jednorazową z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy zawartej na czas określony. Wysokość opłaty jednorazowej wynika z przemnożenia stawki 17 złotych przez liczbę pełnych miesięcy, o które została skrócona umowa zawarta na czas określony 60 miesięcy.

W treści dokumentu zatytułowanego „Oświadczenie odbiorcy”, znajdują się między innymi oświadczenia o następującej treści:

1 oświadczam, iż świadomie zawarłem na okres 60 miesięcy umowę sprzedaży energii elektrycznej z (...) Spółką z o.o. w W. oraz że otrzymałem jeden egzemplarz umowy wypełniony i podpisany przez pełnomocnika (...) Spółki z o.o. w W. (pkt 1),

2 oświadczam, że przy zawarciu umowy udzieliłem (...) Spółce z o.o. w W. pełnomocnictwa m. in. do wypowiedzenia umowy mojemu dotychczasowemu operatorowi systemu dystrybucyjnego i sprzedawcy energii elektrycznej oraz do zawarcia umowy w moim imieniu z dotychczasowym operatorem systemu dystrybucyjnego (pkt 2),

3 oświadczam, że przy zawarciu umowy otrzymałem egzemplarz Ogólnych Warunków Umowy sprzedaży energii elektrycznej i Cennik Promocyjny (pkt 3),

4 oświadczam, że zostałem poinformowany, że warunkiem rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej przez (...) Spółkę z o.o. w W. jest rozwiązanie przeze mnie umowy kompleksowej z dotychczasowym sprzedawcą energii elektrycznej; oświadczam jednocześnie, że zostałem poinformowany, że zawarcie umowy z (...) Spółką z o.o. w W. spowoduje rozwiązanie wcześniej zawartych przeze mnie umów w zakresie sprzedaży energii elektrycznej z innymi sprzedawcami (pkt 6),

5 oświadczam, iż zostałem poinformowany, iż zawarłem umowę na czas określony i w przypadku wypowiedzenia umowy na czas określony przeze mnie lub przez (...) Spółkę z o.o. w W. z mojej winy po upływie 14 dni od

zawarcia umowy, mogą zostać obciążony przez (...) Spółkę z o.o. w W. opłatą jednorazową w wysokości wynikającej z pomnożenia 17 złotych przez liczbę pełnych miesięcy, o ile została skrócona umowa zawarta na czas określony (pkt 9),

6 oświadczam, że w procesie zawarcia umowy z (...) Spółką z o.o. w W. zostałem poinformowany o przysługujących mi prawach, uzyskałem niezbędne informacje oraz zapoznałem się z przedstawionymi mi dokumentami (pkt 12),

7 oświadczam, że przed zawarciem umowy pełnomocnik (...) Spółki z o.o. w W. okazał mi stosowne pełnomocnictwo potwierdzające jego umocowanie do podpisania umowy w imieniu i na rzecz (...) Spółki z o.o. w W. (pkt 14).

W pouczeniu zawartym na drugiej stronie dokumentu zatytułowanego „Oświadczenie odbiorcy” wskazano, że stroną umowy jest (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (pkt 2).

W treści dokumentu zatytułowanego „Potwierdzenie odbiorcy”, znajdują się między innymi oświadczenia o następującej treści:

1. oświadczam, iż z pełną świadomością, jako odbiorca energii elektrycznej, zawarłem umowę sprzedaży energii elektrycznej ze spółką (...) Spółką z o.o. w W. (pkt 1),

2. w sposób jednoznaczny, jasny i zrozumiały poinformowano mnie, że zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej z (...) Spółką z o.o. w W. spowoduje zmianę mojego dotychczasowego sprzedawcy energii elektrycznej (pkt 2).

B. C. udzieliła (...) Spółce z o.o. w W. pełnomocnictwa do wypowiedzenia umowy dotychczasowemu operatorowi systemu dystrybucyjnego i sprzedawcy energii elektrycznej oraz do zawarcia umowy w jej imieniu z dotychczasowym operatorem systemu dystrybucyjnego.

Dowód:

- umowa sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US k. 11 – 13, k. 66 – 68,

- oświadczenie odbiorcy k. 69,

- potwierdzenie odbiorcy k. 71,

- pełnomocnictwo k. 70.

Umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK została zawarta na czas określony 60 miesięcy.

Zgodnie z postanowieniem par. 1 pkt 3 (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zobowiązała się do dostarczania odbiorcy – B. C. paliwa gazowego, a odbiorca zobowiązał się do jego kupna i odbioru dla punktu odbioru energii elektrycznej na warunkach określonych w umowie, ogólnych warunkach umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz cenniku promocyjnym.

Odbiorca uprawniony był do wypowiedzenia umowy, bez podania przyczyny, poprzez złożenie pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu. Umowa ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym oświadczenie o wypowiedzeniu wpłynęło do sprzedawcy. Odbiorca może wskazać późniejszy termin rozwiązania umowy.

Zgodnie z postanowieniem par. 3 pkt 1 umowy w przypadku wypowiedzenia przez odbiorcę umowy zawartej na czas określony przed upływem okresu 60 miesięcy, odbiorca zapłaci sprzedawcy opłatę jednorazową z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy zawartej na czas określony. Wysokość opłaty jednorazowej wynika z pomnożenia stawki 17 złotych przez liczbę pełnych miesięcy, o które została skrócona umowa zawarta na czas określony 60 miesięcy.

W treści dokumentu zatytułowanego „Oświadczenie odbiorcy”, znajdują się między innymi oświadczenia o następującej treści:

1. oświadczam, iż świadomie zawarłem na okres 60 miesięcy umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego z (...) Spółką z o.o. w W. oraz że otrzymałem jeden egzemplarz umowy wypełniony i podpisany przez pełnomocnika (...) Spółki z o.o. w W. (pkt 1),
2. oświadczam, że przy zawarciu umowy udzieliłem (...) Spółce z o.o. w W. pełnomocnictwa m. in. do wypowiedzenia umowy mojemu dotychczasowemu sprzedawcy paliwa gazowego oraz do zawarcia umowy w moim imieniu z dotychczasowym operatorem systemu dystrybucyjnego (pkt 2),
3. oświadczam, że przy zawarciu umowy otrzymałem egzemplarz Ogólnych Warunków Umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego (pkt 3),
4. oświadczam, że zostałem poinformowany, że warunkiem rozpoczęcia sprzedaży paliwa gazowego przez (...) Spółkę z o.o. w W. jest rozwiązanie przeze mnie umowy kompleksowej z dotychczasowym sprzedawcą paliwa gazowego; oświadczam jednocześnie, że zostałem poinformowany, że zawarcie umowy z (...) Spółką z o.o. w W. spowoduje rozwiązanie wcześniej zawartych przeze mnie umów w zakresie dostarczania paliwa gazowego z innymi sprzedawcami (pkt 6),
5. oświadczam, iż zostałem poinformowany, iż zawarłem umowę na czas określony i w przypadku wypowiedzenia umowy na czas określony przeze mnie lub przez (...) Spółkę z o.o. w W. z mojej winy po upływie 14 dni od zawarcia umowy, mogę zostać obciążony przez (...) Spółkę z o.o. w W. opłatą jednorazową w wysokości wynikającej z pomnożenia 17 złotych przez liczbę pełnych miesięcy, o ile została skrócona umowa zawarta na czas określony (pkt 9),
6. oświadczam, że w procesie zawarcia umowy z (...) Spółką z o.o. w W. zostałem poinformowany o przysługujących mi prawach, uzyskałem niezbędne informacje oraz zapoznałem się z przedstawionymi mi dokumentami (pkt 12),
7. oświadczam, że przed zawarciem umowy pełnomocnik (...) Spółki z o.o. w W. okazał mi stosowne pełnomocnictwo potwierdzające jego umocowanie do podpisania umowy w imieniu i na rzecz (...) Spółki z o.o. w W. (pkt 14).

B. C. udzieliła (...) Spółce z o.o. w W. pełnomocnictwa do dokonywania czynności faktycznych i prawnych związanych z przeprowadzeniem procesu zmiany dotychczasowego sprzedawcy paliwa gazowego, w tym w szczególności do złożenia w imieniu i na rzecz mocodawcy oświadczenia o wypowiedzeniu obowiązującej umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego zawartej pomiędzy mocodawcą a dotychczasowym sprzedawcą paliwa gazowego w trybie przewidzianym przez te umowy, zgłoszenia w imieniu mocodawcy właściwemu operatorowi systemu dystrybucyjnego umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego zawartej z (...) Spółką z o.o. w W. do realizacji poprzez złożenie: (...) zmiana sprzedawcy.

Dowód:

- umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK k. 8 – 10, k. 72 – 74,
- oświadczenie odbiorcy k. 75,
- pełnomocnictwo k. 76.

B. C. otrzymała od A. F. jedynie formularze umów.

Dowód:

- zeznania B. C. k. 147.

B. C. ma wykształcenie wyższe – filolog polski. Pracuje na pół etatu jako pracownik biurowy. W dacie zawarcia umowy miała 64 lata.

Dowód:

- zeznania B. C. k. 147.

B. C. zorientowała się, że zawierając umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US dokonała zmiany sprzedawcy energii elektrycznej po upływie około miesiąca od daty zawarcia umowy, kiedy dokonano zmiany urządzenia pomiarowego. W ten sposób dowiedziała się również, że zawierając umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK dokonała zmiany dostawcy paliwa gazowego.

Dowód:

- zeznania B. C. k. 147.

W piśmie z dnia 13 lipca 2017 roku skierowanym do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. B. C. oświadczyła, że uchyła się od skutków prawnych oświadczeń woli o zawarciu umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US oraz umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_US, ponieważ zostały złożone pod wpływem błędu. Pismo to wpłynęło do siedziby (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 17 lipca 2017 roku.

Dowód:

- pismo z dnia 13.07.2017 r. k. 77.

W piśmie z dnia 26 lipca 2017 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zaprzeczyła, aby istniały przesłanki do złożenia przez B. C. oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli pod wpływem błędu, wskazując, że z treści dokumentów, które opatrzyła własnoręcznym podpisem, tj. umów odpowiednio sprzedaży energii elektrycznej i dostawy gazu oraz załączonych do tych umów oświadczeń odbiorcy jednoznacznie wynika, że stroną umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US oraz umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK jest (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Dowód:

- pismo z dnia 26.07.2017 r. k. 78 – 79.

W piśmie z dnia 28 lipca 2017 roku skierowanym do (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. B. C. oświadczyła, że uchyła się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu o zawarciu umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US oraz umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_US. W uzasadnieniu pisma wskazała, że błąd ten został podstępnie wywołany przez przedstawiciela (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., który nie poinformował jej, że podpisywane dokumenty wiążą się ze zmianą sprzedawcy energii elektrycznej i dostawcy gazu oraz nie poinformował jej na jaki okres umowy są zawierane.

Niesporne, a nadto dowód:

- pismo z dnia 28.07.2017 r. k. 14.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. ponownie zaprzeczyła, aby istniały przesłanki do złożenia przez B. C. oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli pod wpływem błędu, wskazując, że z treści dokumentów, które opatrzyła własnoręcznym podpisem jednoznacznie wynika, że stroną umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US oraz umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK jest (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Niesporne, a nadto dowód:

- pismo z dnia 10.08.2017 r. k. 15.

W pismach z dnia 22 sierpnia 2017 roku B. C. oświadczyła, że wypowiedziła umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US oraz umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK.

Niesporne, a nadto dowód:

- pismo z dnia 22.08.2017 r. k. 17, 80,

- pismo z dnia 22.08.2017 r. k. 16, 81.

W dniu 15 września 2017 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła na rzecz B. C. fakturę VAT nr (...) na kwotę 60,53 złotych, płatną do dnia 16 października 2017 roku, tytułem sprzedaży energii elektrycznej.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 61.

W dniu 9 października 2017 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła na rzecz B. C. notę obciążeniową nr (...) na kwotę 918 złotych, płatną do dnia 8 listopada 2017 roku, tytułem opłaty jednorazowej, zgodnie z umową sprzedaży energii elektrycznej.

Niesporne, a nadto dowód:

- nota obciążeniowa nr (...) k. 19, k. 63.

W dniu 14 listopada 2017 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła na rzecz B. C. notę obciążeniową nr (...) na kwotę 935 złotych, płatną do dnia 14 grudnia 2017 roku, tytułem opłaty jednorazowej za wypowiedzenie umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego przez upływem 60 miesięcy od jej zawarcia.

Niesporne, a nadto dowód:

- nota obciążeniowa nr (...) k. 18, 64.

W dniu 17 listopada 2017 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła na rzecz B. C. fakturę VAT nr (...) na kwotę 61,66 złotych, płatną do dnia 8 grudnia 2017 roku, tytułem sprzedaży energii elektrycznej.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 62.

W dniu 22 listopada 2017 roku B. C. złożyła w Biurze Miejskiego Rzecznika Konsumentów w S. oświadczenie, że wyraża zgodę na wytoczenie przez Miejskiego Rzecznika Praw Konsumentów w S. na jej rzecz powództwa przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Dowód:

- pismo z dnia 22.11.2017 r. k. 158.

W dniu 14 czerwca 2018 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła na rzecz B. C. fakturę VAT nr (...) na kwotę 36,39 złotych, płatną do dnia 22 lipca 2018 roku, tytułem sprzedaży energii elektrycznej.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 65.

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w zakresie swojej działalności zajmuje się m.in. dystrybucją paliw gazowych w systemie sieciowym, wytwarzaniem i handlem paliw gazowych.

Umowy w zakresie sprzedaży energii elektrycznej i dostawy gazu zawierane są w siedzibie lokalu przedsiębiorstwa albo poza lokalem przedsiębiorstwa.

Umowy poza lokalem przedsiębiorstwa zawierane są w imieniu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. za pośrednictwem podmiotów trzecich na podstawie umów agencyjnych.

Agenci zobowiązani są między innymi do:

- przedstawienia się konsumentowi z imienia i nazwiska oraz powiadomienia go, że reprezentują (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W.,
- przedstawienia aktualnej oferty w sposób rzetelny, zgodnie ze stanem faktycznym oraz informacjami przekazanymi przez (...) Spółkę z o.o. w W. z uwzględnieniem charakteru stosowanych opłat i sposobu naliczania,
- udostępnić odbiorcy pełne, prawdziwe i kompleksowe informacje o ofercie i warunkach umowy, która będzie realizowana, wręczyć zbiór praw konsumenta,
- objaśniać i doprecyzować treść oferty, w przypadku gdy odbiorca żąda wyjaśnień,
- wyczerpująco i zrozumiale przekazać odbiorcy informację, że zawiera umowę sprzedaży energii elektrycznej z nowym sprzedawcą i skutkiem tej decyzji jest rozwiązanie umowy sprzedaży energii elektrycznej z dotychczasowym sprzedawcą oraz o ewentualnym rozwiązaniu umowy kompleksowej oraz konieczności zawarcia umowy dystrybucyjnej.

Dowód:

- odpis z Rejestru Przedsiębiorców KRS dot. (...) Spółki z o.o. w W. k. 85 – 87,
- formularz umowy agencyjnej z załącznikami k. 100 – 104,
- zasady współpracy z agentami z załącznikami k. 109 – 116,
- materiał szkoleniowy dla agenta k. 120 – 144,
- procedura ochrony konsumentów k. 105 – 108,
- formularza umów wraz z załącznikami k. 82 – 84, 88 – 99, k. 117 – 119,

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Jak wynika z uzasadnienia żądania pozwu, podstawę faktyczną dochodzonego nim roszczenia stanowi fakt złożenia przez konsumentkę B. C. oświadczenia woli o zawarciu umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK” i umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US pod wpływem błędu, a jego treścią jest ustalenie, na podstawie przepisu art. 189 k.p.c., że umowy te są nieważne ze względu na skuteczne uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu oraz ustalenie, że żądane przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. roszczenia wyrażone w notach obciążeniowych nr (...) i nr (...) nie istnieją.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowi zatem przepis art. 189 k.p.c., zgodnie z treścią którego powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Podniesiony przez pozwanego zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powodowej nie zasługuje na uwzględnienie.

W procesie w charakterze stron mogą występować tylko te podmioty, które są jednocześnie podmiotami stosunku prawnego będącego przedmiotem tego procesu. W każdym procesie sąd powinien przede wszystkim rozstrzygnąć, czy strony procesowe są jednocześnie stronami spornego stosunku prawnego. Ustalenie braku tej zgodności jest stwierdzeniem braku legitymacji procesowej po stronie powoda lub pozwanego, prowadzącym do oddalenia powództwa. Sprzedaż energii elektrycznej oraz dostawa paliwa gazowego następuje na podstawie umowy odpowiednio sprzedawcy energii elektrycznej i dostawcy gazu z odbiorcą i tylko te osoby będące stronami stosunku umownego, mają wobec siebie wynikające z tego stosunku uprawnienia i obowiązki, a co za tym idzie tylko one posiadają interes prawny do dochodzenia przed sądem określonych w tych umowie praw.

Zgodnie z przepisem art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 roku o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 798 ze zm.) powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów wykonuje zadania samorządu powiatowego w zakresie ochrony praw konsumentów. Przepis art. 42 ust. 3 tej ustawy stanowi natomiast, że rzecznik konsumentów może w szczególności wytaczać powództwa na rzecz konsumentów oraz wstępować, za ich zgodą, do toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów. Przepis art. 63³ k.p.c. stanowi natomiast, że w sprawach o ochronę konsumentów powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów może wytaczać powództwa na rzecz obywateli, a także wstępować, za zgodą powoda, do postępowania w tych sprawach w każdym jego stadium. Niezależnie od legitymacji przysługującej rzecznikowi na podstawie przepisu art. 63³ k.p.c. do wytoczenia powództwa na rzecz indywidualnego konsumenta, ustawodawca dodatkowo przyznał rzecznikowi samodzielną legitymację procesową do: wytoczenia powództwa w postępowaniu grupowym na podstawie art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 roku o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, wytoczenia powództwa o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na podstawie przepisu art. 479³⁸ k.p.c. oraz podjęcia czynności na podstawie przywołanego w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew przepisu art. 12 ust. 1 pkt 1,3 i 5 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 roku o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 2070).

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 roku o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym stanowi, że w razie dokonania nieuczciwej praktyki rynkowej konsument, którego interes został zagrożony lub naruszony, może żądać:

- 1) zaniechania tej praktyki;
- 2) usunięcia skutków tej praktyki;
- 3) złożenia jednokrotnego lub wielokrotnego oświadczenia odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie;
- 4) naprawienia wyrządzonej szkody na zasadach ogólnych, w szczególności żądania unieważnienia umowy z obowiązkiem wzajemnego zwrotu świadczeń oraz zwrotu przez przedsiębiorcę kosztów związanych z nabyciem produktu;
- 5) zasądzenia odpowiedniej sumy pieniężnej na określony cel społeczny związany ze wspieraniem kultury polskiej, ochroną dziedzictwa narodowego lub ochroną konsumentów.

Zgodnie natomiast z przepisem art. 12 ust. 2 tej ustawy z roszczeniami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 5, mogą również wystąpić:

- 1) Rzecznik Praw Obywatelskich;

- 2) Rzecznik (...);
- 3) krajowa lub regionalna organizacja, której celem statutowym jest ochrona interesów konsumentów;
- 4) powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 16 kwietnia 2018 roku Sąd Apelacyjny w Warszawie w sprawie V ACa 1096/17 wyraził pogląd, że w świetle treści przepisu art. 63³ k.p.c. zasadą jest, że rzecznik praw konsumentów, jako instytucja powołana do ochrony interesów konsumentów, jest legitymowany do wytoczenia na rzecz konsumenta każdego powództwa w sprawach o ochronę konsumentów. Rzecznik, działający na rzecz indywidualnego konsumenta, może więc wystąpić z każdym żądaniem, z którym mógłby samodzielnie wystąpić ten konsument. Z treści przepisu art. 12 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym wynika, że konsument może wystąpić z każdym z pięciu wskazanych w tym przepisie żądań. Konsument może dochodzić tych roszczeń działając samodzielnie. Może też być zastąpiony w procesie przez rzecznika konsumentów działającego na podstawie art. 63³ k.p.c. Rzecznik praw konsumentów, działający na rzecz indywidualnego konsumenta, może więc wystąpić ze wszystkimi roszczeniami, jakie przysługują konsumentowi na mocy art. 12 ust. 1 pkt 1 – 5. Przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 2009 roku o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, art. 479³⁸ k.p.c. oraz przywołanego w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew przepisu art. 12 ust. 1 pkt 1,3 i 5 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 roku o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym „w żaden sposób nie ograniczają legitymacji przysługującej rzecznikowi na podstawie art. 63³ k.p.c. ale wręcz przeciwnie - legitymację tę rozszerzają. Przepis art. 63³ k.p.c. nigdy nie dawał i nie daje rzecznikowi konsumentów legitymacji do samodzielnego działania. Artykuł 12 ust. 2 pkt 5 NieuczPraktRynkU wprowadził natomiast możliwość dla działania przez rzecznika nie tylko na rzecz konkretnego konsumenta (na podstawie art. 63³ k.p.c.), ale także samodzielnie, wyposażając go we własną materialnoprawną (tzw. publiczną) legitymację procesową. Działając samodzielnie rzecznik jest nie tylko formalną, ale i rzeczywistą stroną postępowania” (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 kwietnia 2018 roku, V ACa 1096/17). Innymi słowy rzecznik praw konsumentów, działając na rzecz indywidualnie oznaczonego konsumenta, może kierować do przedsiębiorcy każde żądanie wskazane w art. 12 ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, a działając samodzielnie – może skorzystać jedynie z uprawnień wskazanych art. 12 ust. 1 pkt 1,3 i 5.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy w pierwszej kolejności wskazać należy, że Miejski Rzecznik Konsumentów w S. wytoczył powództwo w niniejszej sprawie na rzecz indywidualnie oznaczonego konsumenta – B. C.. Wbrew twierdzeniom strony pozwanej, powód - Miejski Rzecznik Konsumentów w S., działający na rzecz indywidualnego konsumenta B. C., nie wywodzi roszczenia z przepisów ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 roku o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, lecz z przepisów kodeksu cywilnego o wadach oświadczenia woli i domaga się ustalenia, że zawarte przez konsumenta, na rzecz którego wytoczył powództwo, są nieważne z powodu złożenia oświadczenia pod wpływem błędu co do treści czynności prawnej. Uprawnienie rzecznika konsumentów do wytoczenia powództwa w tej sprawie na rzecz indywidualnie oznaczonego konsumenta wynika zatem wprost z przepisu art. 63³ k.p.c. Sprawy o ochronę konsumentów, o których jest mowa w tym przepisie, są to wszystkie sprawy, których źródłem jest umowa, a jedną z jej stron jest konsument, a drugą - przedsiębiorca. Za konsumenta uważa się, zgodnie z przepisem art. 22¹ k.c. osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. B. C., na rzecz której Miejski Rzecznik Konsumentów S. wytoczył powództwo w niniejszej sprawie, zawarła z pozwaną Spółką umowy, które nie były związane z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Pozwana Spółka natomiast w zakresie swojej działalności zajmuje się m.in. dystrybucją paliw gazowych w systemie sieciowym, wytwarzaniem i handlem paliw gazowych. Miejskiemu Rzecznikowi Konsumentów w S., działającemu na rzecz B. C., przysługuje zatem legitymacja do wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie. Wskazać przy tym należy, że uprawnienie do wytoczenia powództwa na rzecz indywidualnego konsumenta, nie wymaga jego zgody. Zarówno przepis art. 42 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jak i przepis art. 63³ k.p.c. wymaga zgody konsumenta jedynie w przypadku wstąpienia do

toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów. Niemniej jednak w dniu 22 listopada 2017 roku B. C. złożyła w Biurze Miejskiego Rzecznika Konsumentów w S. oświadczenie, że wyraża zgodę na wytoczenie przez Miejskiego Rzecznika Praw Konsumentów w S. na jej rzecz powództwa przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. L. K. wykazała również, że zarówno w dacie wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie jak w i dacie zamknięcia rozprawy, pełniła funkcję Miejskiego Rzecznika Praw Konsumentów w S..

Przepis art. 189 k.p.c., aczkolwiek zamieszczony w Kodeksie postępowania cywilnego, ma charakter materialnoprawny, stanowi bowiem podstawę dochodzenia roszczeń. Formuła przepisu art. 189 k.p.c. - ustalenie prawa bądź stosunku prawnego - jest tak szeroka, że obejmuje wszelkie prawa i stosunki prawne w zakresie prawa cywilnego, z wyjątkiem tych, w przypadku których ustawodawca przewidział wyraźne wyłączenie bądź przewidział wyraźnie szczególny tryb takiego ustalenia. Przedmiotem ustalenia na podstawie omawianego przepisu może być wyłącznie, co wynika wprost z jego treści, jedynie prawo lub stosunek prawny. Przepis ten nie może natomiast stanowić podstawy powództwa o ustalenie faktu, stanu faktycznego lub dowodów, które miałyby być wykorzystane w innym procesie, poza jednym wyjątkiem ustalenia przez sąd faktu o charakterze bezpośrednio prawotwórczym, który w istocie zmierza do ustalenia prawa lub stosunku prawnego np. ustalenie, że dane zdarzenie było wypadkiem przy pracy, czy też ustalenie postanowienia umownego określonej treści (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1998 r., III CKN 563/97; wyrok z dnia 5 czerwca 2007 r., I UK 8/07; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2006 r., II PZP 14/05).

Powództwo o ustalenie stosunku prawnego lub prawa może być uwzględnione jedynie wtedy, gdy spełnione są łącznie dwie przesłanki merytoryczne: interes prawny oraz wykazanie prawdziwości twierdzeń powoda o tym, że dany stosunek prawny lub prawo rzeczywiście istnieje. Pierwsza z tych przesłanek warunkuje określony skutek tego powództwa, decydując o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości twierdzeń powoda. Wykazanie zaś istnienia drugiej z tych przesłanek decyduje o kwestii zasadności powództwa (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2011 r., II CKN 898/00 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2010 r., II PK 167/09). Ciężar dowodu w zakresie spełnienia powyższych przesłanek spoczywa, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., na powodzie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2000 roku, I CKN 903/00 oraz z dnia 14 stycznia 2015 roku, I CSK 1057/14).

Interes prawny istnieje wówczas, gdy zachodzi stan niepewności co do istnienia stosunku prawnego lub prawa, a wynik postępowania doprowadzi do usunięcia niejasności i wątpliwości w tym zakresie i zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. O prawnym charakterze interesu - czyli o potrzebie wszczęcia określonego postępowania i uzyskania oznaczonej treści wyroku - decyduje obiektywnie istniejąca potrzeba ochrony sfery prawnej powoda. Uzależnienie powództwa o ustalenie od istnienia interesu prawnego należy oceniać elastycznie, z uwzględnieniem konkretnych okoliczności danej sprawy i wykładni celowościowej. Pojęcie to powinno być tak interpretowane, by uwzględniało ocenę, czy wynik postępowania doprowadzi do usunięcia wątpliwości istniejących na tle określonego stosunku prawnego i zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów. Powództwo z art. 189 k.p.c. musi być celowe, ma bowiem spełniać realną funkcję prawną, a wydane na tej podstawie orzeczenie winno skutkować określeniem w sposób jednoznaczny sytuacji prawnej stron. Nie można zakwestionować interesu prawnego w żądaniu ustalenia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma ono znaczenie zarówno dla obecnych, jak i przyszłych możliwych, ale obiektywnie prawdopodobnych stosunków prawnych i praw, czy sytuacji prawnej podmiotu występującego z żądaniem (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 grudnia 2017 roku, V ACa 984/17). Natomiast o braku takiego interesu można mówić zarówno wówczas, gdy powód nie ma jakiegokolwiek potrzeby ustalenia prawa lub stosunku prawnego, jak również wtedy, gdy może on osiągnąć w pełni ochronę swych praw w sposób prostszy i łatwiejszy np. w procesie o świadczenie albo ukształtowanie prawa lub stosunku prawnego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 2 lutego 2018 roku, I ACa 724/1, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 października 2017 roku, V CSK 52/17). W wyroku z dnia 10 kwietnia 2014 roku Sąd Najwyższy przyjął jednak, że możliwość wytoczenia powództwa o świadczenie, nie wyklucza istnienia interesu prawnego w ustaleniu stosunku prawnego lub prawa, gdy ustalenie takie zapewni w większym stopniu ochronę praw powoda niż orzeczenie zobowiązujące do

świadczenia. Ograniczanie możliwości wystąpienia z powództwem o ustalenie w takich sytuacjach byłoby sprzeczne z jego celem, którym, jak się podkreśla, jest zapewnienie skutecznej ochrony prawnej realizowanej w ramach szeroko pojmowanego dostępu do sądu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 10 kwietnia 2014 roku, II PK 179/13). Powództwo o ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa jest uzasadnione w sytuacji, gdy zgłoszone żądanie zmierza - w większej mierze niż inne mogące wchodzić w rachubę postępowania - do zapewnienia ochrony praw osoby zainteresowanej.

W okolicznościach faktycznych sprawy strona powodowa ma interes prawny w wytoczeniu niniejszego powództwa na rzecz B. C., ponieważ strona pozwana przeczyła istnieniu przesłanek do złożenia przez B. C. oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu i domagała się zapłaty opłaty jednorazowej zastrzeżonej na wypadek wypowiedzenia przez odbiorcę umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz umowy dostawy paliwa gazowego przed upływem 60 miesięcy od zawarcia tych umów. Orzeczenie wydane w niniejszej sprawie definitywnie zakończy spór co do tego, czy umowy były ważne i B. C. zobowiązana jest do zapłaty ww. opłat jednorazowych

Materiał dowodowy sprawy nie dał natomiast podstaw do ustalenia, aby zachodziły przesłanki do skutecznego złożenia przez B. C. oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli w przedmiocie zawarcia umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK i umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US.

Przepis art. 84 k.c. stanowi, że w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej (§ 1). Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny) (§ 2).

Błąd jest to wada oświadczenia woli, polegająca na tym, że składający je działa pod wpływem niezgodnego z prawdą wyobrażenia o rzeczywistości lub jej elemencie albo pod wpływem braku takiego wyobrażenia. Ustawodawca, choć nie definiuje pojęcia błędu, określa w cytowanym przepisie przesłanki, od których zaistnienia zależy możliwość uchylenia się od skutków oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu. Przepis art. 84 k.c. wyodrębnia dwa rodzaje kryteriów prawnie relewantnego błędu, tj. te, których wystąpienie jest nieodzowne dla uznania błędu za prawnie doniosłą wadę oświadczenia woli, oraz te, które wystąpić muszą dodatkowo przy pewnych typach czynności prawnych i łącznie z pierwszymi uzasadniają przyjęcie prawnej doniosłości błędu. W każdej sytuacji błąd musi spełniać dwa kryteria, a mianowicie musi być błędem co do treści czynności prawnej oraz być istotny. Obie te cechy muszą występować łącznie. Nadto w przypadku czynności odpłatnych konieczne jest spełnienia jednej z trzech przesłanek, wskazanej w art. 84 § 1 zd. drugie, a mianowicie, że druga strona: wywołała błąd swoim choćby niezawinionym zachowaniem albo o tym błędzie wiedziała lub z łatwością mogła ten błąd zauważyć.

Pojęcie błędu co do czynności prawnej, użyte przez ustawodawcę w art. 84 k.c. jest szersze niż sformułowanie „błąd co do treści oświadczenia woli”. Oznacza bowiem, iż mylne wyobrażenie dotyczyć może jakiegokolwiek elementu czynności prawnej, ponieważ zsumowanie wszystkich składników (prawdziwie i fałszywie przedstawionych) tworzy w rezultacie nieprawidłowy obraz całości. Mówiąc ogólnie, błąd co do treści czynności prawnej, oznacza w istocie błąd co do okoliczności wchodzących w skład treści tejże czynności (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 30 marca 2016 roku, I ACA 956/15). Stąd też błędem co do treści czynności prawnej jest również błędne wyobrażenie dotyczące przedmiotu świadczenia, np. cech zbywanego towaru w przypadku umowy sprzedaży. Warunkiem istotności błędu w rozumieniu art. 84 § 2 k.c. jest natomiast niezgodne z rzeczywistością wyobrażenie o treści czynności prawnej, zarówno jej podstawy faktycznej lub prawnej, jak i każdego ich elementu, które było przyczyną złożenia oświadczenia woli, przy uwzględnieniu tego, że gdyby składający oświadczenie znał treść rzeczywistości, nie złożyłby tego oświadczenia. Między błędem a oświadczeniem woli powinien istnieć związek przyczynowy. Nie ma przy tym znaczenia, czy błąd odnosi się do faktów poprzedzających zawarcie stosunku prawnego, towarzyszących jego zawarciu, czy też jego

skutków. O istotności błędu przesądzać muszą kryteria obiektywne, odnoszone do oceny rozsądnego człowieka, który znając prawdziwy stan rzeczy, nie złożyłby oświadczenia woli tej treści, a jej podstawą powinien być całokształt okoliczności, w tym również rozważenie interesów stron stosunku prawnego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 maja 2016 roku, I ACa 971/15). Błędem relewantnym w świetle art. 84 k.c. jest zatem jedynie błąd co do treści czynności prawnej, a więc mylne wyobrażenie o którymkolwiek składniku treści konkretnej czynności prawnej (np. przedmiot czynności prawnej, rodzaj czynności, osoba kontrahenta) oraz błąd istotny, to jest tego rodzaju mylne wyobrażenie, które pozwala przyjąć, że gdyby osoba nie działała pod wpływem błędu i tym samym prawidłowo oceniała sytuację, to nie złożyłaby oświadczenia woli danej treści.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że w świetle twierdzeń pozwu, znajdujących potwierdzenie w treści pisma skierowanego przez B. C. do pozwanej w dniu 13 lipca 2017 roku i 28 lipca 2017 roku, B. C. miała mylne wyobrażenie o drugiej stronie umów oraz o okresie, na jaki umowy zostały zawarte, a wyobrażenie to miało być wywołane zachowaniem przedstawiciela pozwanej A. F.. Miał on bowiem zapewniać B. C., że zachodzi potrzeba dokonania zmiany umowy sprzedaży energii elektrycznej oraz umowy dostawy paliwa gazowego, która to zmiana ma charakter jedynie formalny i zmierza do obniżenia wysokości rachunków za energię elektryczną i gaz. Nie informował natomiast B. C., że jest przedstawicielem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i że zawarcie umów na przedstawionych przez niego warunkach oznacza w istocie zmianę sprzedawcy energii elektrycznej i dostawcy gazu na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Przepis art. 84 k.c. nie przewiduje żadnego domniemania faktycznego dotyczącego wystąpienia błędu jako wady oświadczenia woli, wobec czego, zgodnie z regułą wynikającą z przepisu art. 6 k.c., to na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia okoliczności, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Na stronie powodowej spoczywa zatem obowiązek wykazania, że w dacie zawarcia umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK i umowy sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US B. C. pozostawała w błędzie co do ich treści, a także, z uwagi na fakt, że oświadczenie woli było złożone innej osobie, że została spełniona co najmniej jedna z następujących przesłanek: błąd został wywołany przez adresata oświadczenia woli, chociażby bez jego winy, albo gdy adresat wiedział o błędzie lub mógł z łatwością błąd zauważyć.

W świetle treści zeznań B. C., nie miała ona świadomości co do tego, że zawiera ona umowę z innym podmiotem niż dotychczasowy sprzedawca energii elektrycznej i dostawca gazu oraz tego, że umowa ta zawierana jest na czas określony, a także że zawarte umowy nakładają na nią obowiązek świadczeń pieniężnych, których nie miała obowiązku spełniać na rzecz dotychczasowych dostawców ww. mediów. Błąd w powyższym zakresie jest niewątpliwie błędem co do treści czynności prawnej, a także jest błędem istotnym w rozumieniu przepisu art. 84 k.c.

Materiał dowodowy sprawy nie dał natomiast żadnych podstaw do ustalenia, aby błąd w powyższym zakresie został wywołany przez adresata oświadczenia woli (działającego w imieniu pozwanej A. F.), chociażby bez jego winy, albo że adresat wiedział o błędzie lub mógł z łatwością błąd zauważyć.

Przesłanka wywołania błędu przez adresata oświadczenia woli oznacza istnienie związku przyczynowego między zachowaniem się adresata oświadczenia woli (czynnym lub biernym, tj. działaniem lub zaniechaniem) a błędem. Wskazać należy, że przepis art. 84 § 1 zd. 2 k.c. nie wymaga aby wywołanie błędu przez drugą stronę było przez nią zawinione, do uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia wystarcza nawet niezawinione wywołanie błędu przez drugą stronę (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20 września 2016 roku, I ACa 206/16). Wystarczające jest, aby osoba, której składane jest oświadczenie woli, przyczyniła się do powstania mylnego przekonania u składającego oświadczenie. Działanie adresata oświadczenia nie musi być przy tym wyłączną przyczyną błędu, ale jedną z jego przyczyn (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2000 r. IV CKN 144/00).

Granicą, która wyklucza możliwość powołania się na błąd jest sytuacja, gdy mylne wyobrażenie o treści czynności prawnej zostało spowodowane niedbalstwem strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2012 r., III CSK 221/11). A zatem możliwość powołania się na błąd jest wyłączona, jeśli wywołany był on lekkomyślnością osoby składającej oświadczenie woli, polegającą na niedołożeniu należytej staranności w celu zbadania okoliczności

faktycznych. W szczególności nie można mówić o błędzie, w sytuacji gdy ktoś składa podpis na dokumencie bez uprzedniego przeczytania go. Osoba taka nie myli się, ponieważ świadomie składa oświadczenie woli nie znając jego treści, akceptując w ten sposób każde postanowienie zawarte (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 lutego 2014 roku, (...)).

Powód podnosił, że przedstawiciel pozwanej A. F. miał zapewniać B. C., że treścią zawieranych umów jest jedynie zmiana taryfy operatora i oferty cennika, co wywołało u konsumentki błędne przekonanie, że zawarcie umów z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie prowadzi do zmiany sprzedawcy energii elektrycznej i sprzedawcy gazu. W tej sytuacji niezapoznanie się z treścią umowy nie pozbawia konsumentki prawa do skutecznego uchylenia się od skutków prawnych oświadczeń woli w przedmiocie zawarcia będących przedmiotem sporu umów.

W wyroku z dnia 14 stycznia 2009 roku (sygn. akt IV CSK 358/08) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że uzgodnienie poszczególnych postanowień umowy w toku negocjacji usprawiedliwia postępowanie podpisującego, który co prawda świadomie nie czyta dokumentu, ale czyni to w przekonaniu, że jego treść odpowiada przyjętym postanowieniom. Podsuniecie mu do podpisu dokumentu obejmującego inną wersję umowy oznacza wprowadzenie w błąd. W takim wypadku strona, która podpisała dokument przygotowany przez drugą stronę nie czytając go, będzie mogła powołać się na błąd.

Powód nie wykazał aby zaistniały wskazane w przywołanym wyroku Sądu Najwyższego okoliczności, w świetle których odstąpienie przez B. C. od zapoznania się z treścią umów i pozostałych przedstawionych jej dokumentów uzasadniałoby przyznanie jej prawa do skutecznego uchylenia się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli. W świetle zeznań B. C. przedmiotem uzgodnień była co najwyżej kwestia wysokości opłat za energię elektryczną i gaz, gdyż A. F. po zapoznaniu się z przedłożonymi przez konsumentkę rachunkami miał ją poinformować, że „rachunki mogą niższe, za prąd dużo niższe, a za gaz trochę niższe” (zeznania B. C. k. 147). Z zeznań tych natomiast nie wynika aby A. F. zapewniał ją, że zawarcie umów na proponowanych przez niego warunkach nie prowadzi do zmiany sprzedawcy energii elektrycznej i dostawcy gazu, a jedynie „chyba sugerował, że nie nastąpi zmiana operatora” (zeznania B. C. k. 147). Zeznania tej treści, z uwagi na stanowisko procesowe strony pozwanej, nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do ustalenia, że istotnie A. F. w jakikolwiek sposób zapewniał konsumentkę co do drugiej strony umowy w powyższym zakresie i jego zachowanie uzasadniało odstąpienie od zapoznania się z treścią umowy oraz pozostałych przedstawionych przez niego dokumentów, a w szczególności „oświadczeń odbiorcy” i „potwierdzeń odbiorcy”. Powód nie wykazał również aby cechy osobiste konsumentki, w szczególności takie jak wiek, wykształcenie, czy stan zdrowia, usprawiedliwiały odstąpienie od zapoznania się z treścią umowy. B. C. ma wprawdzie 64 lata, jednakże, jak zeznała, w dalszym ciągu pracuje zawodowo na pół etatu jako pracownik biurowy, ma wykształcenie wyższe – jest filologiem polskim. Nie wskazała aby cierpiała na schorzenia, która utrudniałyby jej czy to zapoznanie się z treścią okazanych jej dokumentów, czy to zrozumienie ich treści. Istotnie sama treść umów nie wskazuje w sposób jednoznaczny, że zawierana jest z innym podmiotem, jednakże informacje w tym zakresie znajdują się w treści dokumentów zatytułowanych „oświadczenie odbiorcy” i „potwierdzenie odbiorcy”. Zawarte w nich sformułowania o treści:

- „świadomie zawarłem na okres 60 miesięcy umowę sprzedaży energii elektrycznej z (...) Spółką z o.o. w W.”,
- „przy zawarciu umowy udzieliłem (...) Spółce z o.o. w W. pełnomocnictwa m. in. do wypowiedzenia umowy mojemu dotychczasowemu operatorowi systemu dystrybucyjnego i sprzedawcy energii elektrycznej oraz do zawarcia umowy w moim imieniu z dotychczasowym operatorem systemu dystrybucyjnego”,
- „zostałem poinformowany, że warunkiem rozpoczęcia sprzedaży energii elektrycznej przez (...) Spółkę z o.o. w W. jest rozwiązanie przeze mnie umowy kompleksowej z dotychczasowym sprzedawcą energii elektrycznej; oświadczam jednocześnie, że zostałem poinformowany, że zawarcie umowy z (...) Spółką z o.o. w W. spowoduje rozwiązanie wcześniej zawartych przeze mnie umów w zakresie sprzedaży energii elektrycznej z innymi sprzedawcami”,
- „poinformowano mnie, że zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej z (...) Spółką z o.o. w W. spowoduje zmianę mojego dotychczasowego sprzedawcy energii elektrycznej”

w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości wskazują, że zawarcie umów z pozwaną Spółką prowadzi do zmiany dotychczasowego dostawcy energii elektrycznej. Takiej samej treści twierdzenia odnoszą się również do umowy dostawy paliwa gazowego. Zrozumienie zaś ich znaczenia nie przekracza możliwości intelektualnych osoby z wyższym wykształceniem o kierunku filologia polska, która w dalszym ciągu jest aktywna zawodowo. Gdyby zatem B. C. przeczytała te dokumenty z łatwością zorientowałaby się, że zawiera umowy z innym podmiotem niż dotychczasowy sprzedawca energii elektrycznej i dostawca paliwa gazowego. Tymczasem B. C. odstąpiła od przeczytania przedłożonych przez A. F. dokumentów jedynie z tego powodu, że było ich dużo (zeznania B. C. k. 147). Takie zachowanie w okolicznościach faktycznych sprawy nie zasługuje na ochronę. Konsument bowiem nie zachował należytej staranności, której należałoby oczekiwać w okolicznościach sprawy, nie z powodu wprowadzenia w błąd przez przedstawiciela pozwanej Spółki, lecz z powodu własnego zaniechania. W obrocie prawnym również i na konsumencie spoczywa obowiązek dochowania należytej staranności przy dokonaniu czynności prawnych, która obejmuje co najmniej przeczytanie dokumentów regulujących treść umowy. Uchybienie zaś temu obowiązkowi nie może stanowić podstawy do uchylenia się od skutków prawnych złożonego oświadczenia woli.

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, nie zachodziła również sytuacja opisana w art. 86 § 1 k.c., który stanowi, że jeżeli błąd wywołała druga strona podstępnie, uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu może nastąpić także wtedy, gdy błąd nie był istotny, jak również wtedy, gdy nie dotyczył treści czynności prawnej. Podstęp charakteryzuje się zawsze określonym intencjonalnym nastawieniem osoby do niego się uciekającej. Autor podstępu musi działać celowo. Chodzi o rozmyślność ukierunkowaną na wywołanie takiego niezgodnego z prawdą obrazu rzeczywistości u innej osoby (kontrahenta), który byłby zdolny skłonić ją do dokonania określonej czynności prawnej. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego: „Podstęp zakłada celowe, umyślne działanie sprawcy skierowane na wywołanie takiego niezgodnego z prawdą obrazu rzeczywistości u osoby, na wolę której oddziałuje, by zdolny on był do nakłonienia jej do złożenia oświadczenia woli określonej treści” (por. wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2000 r., sygn. akt II CKN 805/98). Działanie podstępne jest zawsze działaniem zawinionym i umyślnym. Przejawia się albo w zamiarze bezpośrednim (dolus directus) albo w zamiarze ewentualnym (dolus eventualis), a zatem chęci lub przynajmniej godzenia się na wywołanie fałszywego obrazu rzeczywistości w umyśle kontrahenta. Z zeznań B. C. nie wynika aby zachowanie A. F. nosiło znamiona podstępu. Ani powód ani B. C. nie podnosili aby przedstawiciel pozwanej celowo wywołał u B. C. mylne wyobrażenie o treści umów albo aby utrudniał lub uniemożliwiał zapoznanie się z treścią umów i pozostałych dokumentów. Tym samym nie sposób przypisać pozwanej podstępnego wywołania błędu.

Konsekwencją ustalenia, że strona powodowa nie wykazała, aby B. C. skutecznie uchyliła się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu w rozumieniu art. 84 k.c. (błąd) lub 86 k.c. (podstęp) jest ustalenie, że brak jest podstaw do uznania, aby żądane przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. roszczenia wyrażone w notach obciążeniowych nr (...) i nr (...) nie istniały. Strona powodowa w zakresie tego żądania nie podniosła jakiegokolwiek odrębnej argumentacji, a uwzględnienie tego żądania, biorąc pod uwagę treść pozwu, miało być konsekwencją uznania za uzasadnione pierwsze z żądań pozwu, co Sąd ze względów wskazanych powyżej wykluczył.

Z ustalonego stanu faktycznego niniejszej sprawy wynika, że umowa sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US została zawarta na czas określony 60 miesięcy. Odbiorca uprawniony był do wypowiedzenia umowy, bez podania przyczyny, poprzez złożenie pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu. Umowa ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym oświadczenie o wypowiedzeniu wpłynęło do sprzedawcy. Odbiorca może wskazać późniejszy termin rozwiązania umowy. Natomiast zgodnie z postanowieniem par. 4 pkt 2 umowy w przypadku wypowiedzenia przez odbiorcę umowy zawartej na czas określony przed upływem okresu 60 miesięcy, odbiorca zapłaci sprzedawcy opłatę jednorazową z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy zawartej na czas określony. Wysokość opłaty jednorazowej wynika z przemnożenia stawki 17 złotych przez liczbę pełnych miesięcy, o które została skrócona umowa zawarta na czas określony 60 miesięcy.

Z kolei umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK została zawarta na czas określony 60 miesięcy. Odbiorca uprawniony był do wypowiedzenia umowy, bez podania przyczyny, poprzez złożenie

pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu. Umowa ulega rozwiązaniu z ostatnim dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym oświadczenie o wypowiedzeniu wpłynęło do sprzedawcy. Odbiorca może wskazać późniejszy termin rozwiązania umowy. Zgodnie z postanowieniem par. 3 pkt 1 umowy w przypadku wypowiedzenia przez odbiorcę umowy zawartej na czas określony przed upływem okresu 60 miesięcy, odbiorca zapłaci sprzedawcy opłatę jednorazową z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy zawartej na czas określony. Wysokość opłaty jednorazowej wynika z przemnożenia stawki 17 złotych przez liczbę pełnych miesięcy, o które została skrócona umowa zawarta na czas określony 60 miesięcy.

Dalej ustalono, że w pismach z dnia 22 sierpnia 2017 roku B. C. oświadczyła, że wypowiada umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...)_US oraz umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego nr (...)_UK.

Ustalono także, że strona pozwana obciążyła B. C. należnościami w notach obciążeniowych nr (...) i nr (...). I tak w dniu 9 października 2017 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła na rzecz B. C. notę obciążeniową nr (...) na kwotę 918 złotych, płatną do dnia 8 listopada 2017 roku, tytułem opłaty jednorazowej, zgodnie z umową sprzedaży energii elektrycznej. Natomiast w dniu 14 listopada 2017 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła na rzecz B. C. notę obciążeniową nr (...) na kwotę 935 złotych, płatną do dnia 14 grudnia 2017 roku, tytułem opłaty jednorazowej za wypowiedzenie umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego przez upływem 60 miesięcy od jej zawarcia.

W/w opłaty jednorazowe za wypowiedzenie umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego przez upływem 60 miesięcy od jej zawarcia i za wypowiedzenie umowy kompleksowej dostarczania energii elektrycznej przez upływem 60 miesięcy od jej zawarcia znajdują podstawę odpowiednio w § 3 pkt 1 umowy (paliwo gazowe) i w § 4 pkt 2 umowy (energia elektryczna), zatem B. C. jest zobowiązana do ich zapłaty. Sąd nie stwierdził, aby wskazane zapisy umów, stanowiące podstawę wystawienia not obciążeniowych na kwoty wskazane jak wyżej, były nieważne lub nieskuteczne, w tym w kontekście art. 483 k.c. Skoro ustalono, że B. C. nie uchyliła się skutecznie od skutków prawnych oświadczeń woli złożonych pod wpływem błędu lub podstępny, to zapisy umów stanowiące podstawę w/w opłat jednorazowych obowiązują, a roszczenia z tego tytułu pozwanej przysługują, jak w wystawionych notach obciążeniowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił powództwo oddalił jako nieuzasadnione.

Rozstrzygając sprawę Sąd oparł się na dowodach z dokumentów przedstawionych przez strony, które uznał za wiarygodne, albowiem nie zostały skutecznie zakwestionowane przez stronę przeciwną i nie naprowadzono wobec nich żadnych przeciwdowodów. Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. F. oraz zeznania B. C., co do wiarygodności których nie powziął zastrzeżeń.

Mając powyższe na względzie, orzeczono jak w sentencji wyroku.

S., dnia 12 lutego 2019 r., Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cegłowski

Sygn. akt III C 1158/18

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień, w tym urlop Sędziego Sprawozdawcy w dniach od 18 stycznia 2019 r. do dnia 1 lutego 2019 r. oraz zarządzenie Prezesa Sądu z dnia 16 stycznia 2018 r. w przedmiocie przedłużenia terminu do sporządzenia uzasadnienia wyroku do dnia 12 lutego 2019 r.

2. Odpis wyroku wraz z odpisem z uzasadnienia doręczyć:

- powodowi,
- pozwanemu.

3. Akta przedłożyć po wpłynięciu pisma lub za 30 dni od wykonania zarządzenia.

S., dnia 12 lutego 2019 r., Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cegłowski